

Ψηφιδωτά

Ψηφιδωτό είναι η τεχνική επένδυσης επιφανειών με μικρές, συνήθως τετράγωνες, ψηφίδες από μάρμαρο, βότσαλα ή άλλα φυσικά πετρώματα και σπανιότερα με ψημένο κεραμίδι ή υαλόμαζα οι οποίες προσκολλώνται σε κατάλληλα διαμορφωμένο υπόστρωμα από ασβεστοκονίαμα δημιουργώντας περίτεχνα διακοσμημένες επιφάνειες.

Το ψηφιδωτό ήταν ένας δημοφιλής τρόπος διακόσμησης των εσωτερικών χώρων ιδιωτικών και δημόσιων κτιρίων κατά τη διάρκεια της αρχαιότητας.

Οι αρχαίοι τεχνίτες πριν αρχίσουν την κατασκευή ενός ψηφιδωτού δαπέδου, προετοιμάζαν το χώρο που σκόπευαν να διακοσμήσουν. Στην αρχή ίσιωναν το δάπεδο και στη συνέχεια τοποθετούσαν τρία διαδοχικά στρώματα: ένα στρώμα από χοντρές πέτρες και ψημένα κεραμίδια, ένα δεύτερο, πιο λεπτό, από χαλίκια και ασβέστη και ένα τελευταίο από τριμμένα κεραμίδια και ασβέστη. Πάνω σε αυτό έβαζαν τις ψηφίδες.

Το τελευταίο στρώμα δε το άπλωναν όλο μαζί, αλλά μόνο τόσο, όσο προλάβαιναν να καλύψουν με ψηφίδες την ίδια μέρα, γιατί μετά στέγνωνε. Όταν τελείωναν το

ψηφιδωτό, λείαιναν την επιφάνεια του δαπέδου για να μην έχουν γωνίες οι ψηφίδες.

Τα συνεργεία των τεχνιτών δούλευαν επί τόπου στα κτίρια όπου κατασκευάζονταν τα ψηφιδωτά. Σπανιότερα όμως μπορούσαν να κατασκευάσουν το ψηφιδωτό στο εργαστήριο και μετά να το μεταφέρουν στο δάπεδο.

Τα εργαστήρια των ψηφοθετών αποτελούνταν από ένα πρωτομάστορα και τους μαθητές του ή από πολλούς τεχνίτες που συνεργάζονταν. Τα πιο οργανωμένα είχαν και ένα ζωγράφο που ετοιμάζε τα σχέδια. Διαφορετικά, χρησιμοποιούσαν ειδικά τετράδια με έτοιμα σχέδια από όπου διάλεγε ο ψηφοθέτης ή ο πελάτης.

